

Oponentský posudek bakalářské práce Olgy Koblížkové ze třídy odb. as. Vladimíra Doležala

Téma: Antické motivy v operách napříč staletími

Už samotný název práce napovídá, že by se mohlo jednat o velmi zajímavé a rozmanité téma. Skládá se z úvodu, devíti částí, závěru a seznamu použité literatury. V úvodu se Olga Koblížková zabývá pojmy antika a mýtus, aby představila příběhy nejčastěji zpracovaných antických postav v operní literatuře. Z množství oper, které literatura nabízí si vybrala báje o Dafné, Orfeovi a Euridice, Ariadně a Bellerofontovi.

Z několika zpracování oper o nymfě Dafné, kterých se studentka dotkla jen okrajově, si vybrala operu Richarda Strausse. Soustředila se pouze na obsah opery a výčet postav bez jakéhokoli pohledu na pěveckou a hudební stránku a charakter postav.

Ve druhé kapitole se věnuje báji o Orfeovi a Euridice skladatelů Jacopa Periho, Claudia Monteverdiho a Christopa Willibalda Glucka. Tady se vedle obsahu zmiňuje o hudební stránce díla a okrajově se dotýká pěveckých partů, což ukazuje ucelenější pohled na toto téma.

V historii opery je jedno z nejvíce zpracovaných témat mýtus o Ariadně. Olga Koblížková si vybrala opery Claudia Monteverdiho, Richarda Strausse a Bohuslava Martinů, kde se opět zabývá pouze obsahem a jen u Monteverdiho se velmi stručně zmiňuje o hudební podobě díla.

Největší část celé práce překvapivě zabral příběh o Bellerofontovi Jeana - Baptisty Lullyho a Josefa Myslivečka. Zde podrobně popsala dějovou a hudební linku a skloubila tak jednotlivá čísla s následujícím obsahem. Přehledně v posloupnosti s názvy jednotlivých árií navázala na po sobě jdoucí výstupy. I když pojmenovala názvy árií a výstupů, opět postrádám popis a charakter postav po pěvecké stránce. Toto téma zpracovala nejlépe.

Straussova Dafne i Ariadna na Naxu jsou sugestivní, náročné, závažné opery po pěvecké, hudební i inscenační stránce, proto by zasloužily větší a podrobnější pozornost.

V závěru shrnuje důvody pro napsání této práce a připomíná další hrdiny antického dramatu v operách.

Ve všech kapitolách bych přivítal rozbor charakteru rolí i po pěvecké stránce, jejich různá interpretační pojetí a inscenační provedení z dostupných zdrojů.

Práce je napsána kompozičně i stylisticky v pořádku s drobnými překlepy, ale zásadně jsem postrádal širší hudební rozpracování oper v jednotlivých kapitolách. Kromě Bellerofonta se převážně věnuje pouze příběhu postav a obsahu.

Hodnotím známkou C.

Pavel Horáček